

Sanskyldig qwinno
prydna, beskådad
då ädle och
wälborne frw frw
Anna Helena...

Juslenius, Gabriel,

1700-1829 81 Cbza Fol.

National Library
of Sweden

Sanskyldig
Dwinno Brydna

Bestädat
 Då
 Ädle och Bålborne Frw

Frw A N N A

H E L E N A

W A L L E N S S O N

Härads höfdingens

Uthi Bjärke och Saliko Häradet/
 ädle och Högwälsachtad

**Herz ABRAHAM
 PALEENS**

I Lifztiiden Utskellige Waka/
 I Wö Doomsyrckis den 10 April 1712 jordsattes.

Tryckt i Wö af And: Biskopman Kongl. Acad. Bockt.

Agh weet/ förhögte Siäl! hwad jagh medh död-
lig Tunga

Nu qwäder / Tu eij weet: men i Tin Himbla
Koo/

I Helgons drächt och tahl/ i Friidzens dyra
Boo/

Sielf stämmer ewigt in at Lambsens Wijssa
siunga.

Doch kan i glömskans Haaf mitt Sinne aldrig sancka
Tin lefnadz ljufligheet; men Rychterz snälla Win
Medh fulla Segel må i åhrehambnen in
Titt wälförtiente Lof/ Titt Namn/ Tin Seder läncka!

Sielf Afwunden eij kan Tin ungdoms Koods besläcka /
Thes sägringz fulla Währ i Kystheez-Törne-Bunn
Sitt täcka Läger nätt/ sin rätta wärje-Muur/
Tijt ingen kizlighet sin dierfheet wäga sträcka.

Hwad är at jagh migh ger Tin senre Tijdh berättas
Mitt witne håldz eij wärdt. Ty tråde andre här!
The än af Redlighet ofkrymtat Stämpel bär:
Hwem är som icke wil Tigh Minne Stoder sätta?

Titt ogemena Nijt at Himbla-Häfwor sancka
Har giordt/ at Prydnan Tin en san Gudzfruchtan war;
Tigh största Hedersnamn Barmhertigheten bar;
Thet gängse flättie-Wärck war Mahl i Been och Lancka.

Tin Kärleks säta Nätt/ Tin Lydna / åhra/ Gåfwa
I Huusförsichtigheet; hoos Wännen/ Fahr och Door/
Hoos Syston/ kände fleer/ Titt Huusfolck/ ännu groor/
Men ach! i Tärar/ hwad of Sällhet syntes låfwa.

Hur mångt ett ögnepaar / är nu thes Lius beröfwa;
Förduncklad rådna haar des Boning tagit in;
Wärt fägne-Lius är släckt/ förmörckat är wärt Sin;
Bedröflig SorgeNatt war Glädiewäntan söfwa!

Doch skal en ewig Sool of åter sammanlysa/
Och Wij i Härligheet ännu hwarannan see/
Tå ångslan är eij mehr/ wärt hierteqwal och wee
Skal blij oändligt wäl/ of ewigt Himlen hysa !!!

GABRIEL JUSLENIUS.

* * *
 Ist Damer, hijt/ I som nyfikenheten rår:
 Jagh Eder wijsa wil hwad wårdt år at beskåda:
 Ett wårdt galanterie år lagt i denna Låda /
 Som för mång tusend eij at igenlösa står:
 Doch utan någon Fyrck af Agaren borttagit/
 Som sedan offta sigh medh bittra Lårar twagit.

* * *
 Hijt! tråder närmare; doch säger jagh förwth/
 I finnen intet hår / det I Ehr menen finna:
 Hwad Franske Hustrun plåå för tokerij vpspinna /
 Medh slättie - flitter - krus / medh trasor uppå klut;
 Medh främmand stålthet prof af brokot Hackspijks Fiådrar;
 Medh swåfswand Wimpel - Floor / som högst på Kullen wådrar.

* * *
 I finnen hår en Kropp / af Eder tåcka Rån:
 Den eij sin Troo / sin Dygd / sin tiid / sin ågor spilte
 Medh Högfårdz raseri; sin nästa eij förwiltte:
 Reij: mera öfwade Troo / Kårlek / Håpp / och Bön.
 Hon eij förargelse åth någon nånsin gjorde:
 Ey Nacka / Bröst / och Hals / hon wiste skylas borde.

* * *
 Eij Tunband / Stålträ / Reep / des Kiortlar breda giordt:
 Des medelst aldrig rum förtogz des Granne-Öwinna/
 Som satt i samma Bänck; hon lät hoos sig eij finna
 Sminck; medh Pomada war des Hull eij nånsin smordt.
 Jagh galnas / menen I? galant hur kund hon heta /
 Som såledz hwad galant / hwad godt / eij kunde weta?

* * *
 Ja Damer, at I rätt galanterie eij lårdt /
 Det seer och höder jagh: jagh menar det skal draga
 Namn af galanterie, som rättlig kan behaga
 De flåste / Adle / som ansenligt namn haa' kårt;
 Dem man gement nu Solck af qualite plåå nämna:
 Dem wil och gärna jagh galante-namnet åmna.

* * *
 Men ådlast år / som af den Högsta blifwit född:
 Den rätt af qualite, sin Herres tienst vthråttar:
 Den högst år vthi Hof / anseende honom måttar:
 Ja den af åhrbarhet / och Dygd år understödd:
 Namn af den Högstes Barn / ja Huus-och Hof-Solck / åga
 De endast hårligt sigh inwårtes pryda plåga.

Nu

Nu denna Saliga har sådan prydnad följt/
Som har den Högsta / och hans rätta Barn behagat:
Hans Husfolck sigh til tienst hon alltid hafwer lagat:
Hon under Sköplighet ett Himmelesk sinne dölgd.
Hon meer sin Psaltar-Book /; än Gåsbodz Dörrar nötte:
På Gator om i Stad'n man henne aldrig mötte.

* * *
Ja alltid gjorde hon sin Måka tuchtigt nögd /
Medh lussft och aldrig ledt / sigh underdånig tedde:
Sitt Huus hon bärning nog och dobbel Kläder redde:
Hon war til reenlighet / slijt / wijsheet alltid bögd.
Des tåck- och daglighet / sann HERRans fruchtan öfte.
Sij så rättsinnigt / godt / galanterie hon sökte.

* * *
Gär / Damer, lefwer så : ett slijkt galanterie
Medh alswar efterstår : det ländet Ehr til prydnad /
At I mot HERRans Bod bewisen hiertlig lydna:
Eij längre dragens medh Ehrt såfångt lapperij!
Så få I lijka prijs / och lijkaledz berömmas;
Så få I saligt döo / i Graf medh Heder gömmas.

DANIEL JUSLENIUS.

